

-1992

Στις 14

Φεβρουαρίου του τρέχοντος έτους 2014,συμπληρώνονται είκοσι και δύο ολόκληρα χρόνια από της κοιμήσεως του μακαριστού Μητροπολίτου Ν.Ιωνίας και Φιλαδελφείας κυρού ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΜΑΤΘΑΙΑΚΗ,του Επισκόπου της Αγάπης,όπως έχει πλέον καθιερωθεί στις συνειδήσεις των πιστών.

Στην επέτειο αυτή είναι αφιερωμένες οι γραμμές που ακολουθούν,βγαλμένες από

το αναλόγιο της μνήμης,ελάχιστο αντίδωρο των μεγάλων ευεργεσιών του αειμνήστου Πατέρα και Ποιμενάρχου μας.

ΕΦΥΓΕ Ο ΠΟΙΜΕΝΑΡΧΗΣ *

Παρασκευή 14 Φεβρουαρίου 1992 ώρα 9,30 π.μ. :Ο Μητροπολίτης Ν.Ιωνίας και Φιλαδελφείας Τιμόθεος παραδίδει την αγνή και αγία ψυχή του στα χέρια του Θεού.Ο θάνατος επήλθε συνεπεία εγκεφαλικού επεισοδίου και καρδιακής ανακοπής και ήταν ακαριαίος.Όπως κάθε πρωί ετοιμαζόταν να αναχωρήσει για το Γραφείο του όταν ξαφνικά έπεσε άπνους μέσα ακριβώς στον ίδιο χώρο της οικίας του,στην Ν.Πολιτεία Αττικής,όπου προ πέντε μηνών,στις 4 Σεπτεμβρίου 1991,είχε αφήσει,επίσης αιφνιδίως,την τελευταία του πνοή ο κατά σάρκα αδελφός του,Μητροπολίτης Παραμυθίας κυρός Τίτος.Η είδηση του θανάτου του Μητροπολίτου έθλιψε βαθύτατα τον ιερό Κλήρο και τον ευσεβή λαό της Ι.Μητροπόλεως.Οι πένθιμες καμπάνες μετέδωσαν αμέσως την θλιβερή είδηση και η Παρασκευή εκείνη σημαδεύτηκε από τις πρωτόγνωρες αντιδράσεις των πιστών που θρηνούσαν την απώλεια του Επισκόπου.

Παρασκευή 14 Φεβρουαρίου 1992: Ο Πρύτανης της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος έφυγε με την ίδια αξιοπρέπεια που τον διέκρινε καθ όλη την διάρκεια της ζωής του.

Παρασκευή 14 Φεβρουαρίου 1992:Ο ταπεινός εν τη μεγαλοπρέπειά του Επίσκοπος έκλεισε απλά και ήρεμα τα γαλήνια μάτια του.Έφυγε χωρίς να ενοχλήσει κανένα,δίχως να κουράσει,χωρίς να ζητήσει ούτε ένα ποτήρι νερό.

Παρασκευή 14 Φεβρουαρίου 1992:Ο Μητροπολίτης Τιμόθεος περνά στην αιωνιότητα,περνά στην εκκλησιαστική ιστορία ως ΤΙΜΟΘΕΟΣ Ο ΚΑΛΟΚΑΓΑΘΟΣ!

Εισέρχεται στο Ουράνιο Θυσιαστήριο κρατώντας θυμίαμα εύοσμο τις φιλάνθρωπες και αγαθές του πράξεις. Όσο κι αν ανατρέξουμε στο παρελθόν δεν θα βρούμε τίποτα που να έρχεται σε αντίθεση με το πιστεύω του.

Παρασκευή 14 Φεβρουαρίου 1992:Η Ορθοδοξία έγινε πλουσιότερη γιατί στα Συναξάριά της κατεγράφη με γράμματα χρυσά: ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΕΖΗΣΕ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ,ΕΚΟΙΜΗΘΗ ΕΝ ΚΥΡΙΩ,ΖΕΙ ΠΑΡΑ ΤΩ ΘΕΩ !

* (Περιοδικό “ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ” Ι.Ναού Αγ.Κοσμά Αιτωλού Ν.Φιλαδελφείας Φεβρουάριος 1992)

Ο ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ ΤΙΜΟΘΕΟΣ

ΣΤΑΘΜΟΙ ΤΗΣ ΕΠΙΓΕΙΑΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΤΟΥ

Στην Αθήνα είδε το φως του ηλίου την 1η Μαΐου 1914.Γονείς του οι εξ Ηρακλείου της Κρήτης ευσεβείς Χριστιανοί ο Εμμανουήλ και η Αικατερίνη Ματθαιάκη,οι οποίοι απέκτησαν εννέα ακόμη τέκνα,μεταξύ των οποίων και τον αυτάδελφον του μακαριστού Ποιμενάρχου,μακαριστό Μητροπολίτη Παραμυθίας Τίτον(+4-9-1991).

Σταύρος το κατά κόσμον όνομά του.Μαθητής στο 9ο Δημοτικό Σχολείο Πλάκας και στο Α΄Γυμνάσιο Πλάκας καθώς και εις το Σχολαρχείο της ίδιας περιοχής.

Αναγνώστης χειροθετείται σε ηλικία 12 ετών στον Ι.Ναό των Αγίων Αποστόλων Θησείου,από τον αείμνηστο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών Χρυσόστομο Παπαδόπουλο(+1938).Φοιτητής στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών σπουδάζει την ιερά επιστήμη κατά τα έτη 1930-1935.

Μοναχός κείρεται στις 30 Ιουλίου 1937 εις την Ι.Μονή Πεντέλης υπό του Ηγουμένου αυτής Αρχιμ.Χρυσοστόμου Δασκαλάκη(μ.τ.Μητροπολίτου Γυθείου και Μεσσηνίας)παρισταμένου του Αρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου που του έδωσε και το όνομα ΤΙΜΟΘΕΟΣ.

Διάκονος χειροτονείται στον Ι.Ναό Ζωοδόχου Πηγής οδ. Ακαδημίας στις 8 Αυγούστου 1937,υπό του Αρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου Α΄.

Πρεσβύτερος χειροτονείται στον ίδιο Ναό,εντολή του Αρχιεπισκόπου Χρυσάνθου,υπό του Επισκόπου Ταλαντίου Παντελεήμονος Παπαγεωργίου (μ.τ.Μητροπολίτου Εδέσσης και Θεσσαλονίκης),στις13 Απριλίου 1940 και τοποθετείται Εφημέριος ,Ιεροκήρυξ και Πρόεδρος του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου στον Ι.Ναό Αγίας Ειρήνης οδ. Αιόλου με Διάκονο τον Μακάριο Κυκκώτη,τον μετέπειτα Αρχιεπίσκοπο και Εθνάρχη της Κύπρου.

Επιστρατεύεται κατά την διάρκεια του Ελληνοϊταλικού πολέμου 1940-41 και προσφέρει τις υπηρεσίες του ως Στρατιωτικός Ιερεύς στο Ε’ Στρατιωτικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης.

Στον Ι.Ναό του Προφήτη Ηλία στο Παγκράτι διορίζεται το 1941 και συμβάλλει στην αποπεράτωση και τον εγκαινιασμό του.

Η Θεσσαλονίκη τον κερδίζει ως Επίσκοπο Μυρέων,Βοηθό του μακαριστού Μητροπολίτου Γενναδίου(+1951).Χειροτονείται Επίσκοπος την 1η Μαρτίου 1951,από τον Μητροπολίτη Πρεβέζης Ανδρέα,παλαίου Σχολάρχου του στο

Σχολαρχείο Πλάκας,και δέκα ακόμη Αρχιερέων.Αναλαμβάνει αμέσως τα νέα του καθήκοντα και εντός ελαχίστου χρόνου και την Τοποτηρητεία της Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

Στις 26 Μαρτίου 1954 εκλέγεται Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής,όπου κατά τρόπο πρωτοποριακό οργανώνει την ακριτική Μητρόπολη εργαζόμενος νυχθημερόν υπέρ του ποιμνίου του, ενώ παράλληλα προσφέρει σημαντικές υπηρεσίες στην Διοίκηση της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Στις 22 Μαϊού 1974 εκλέγεται πρώτος Μητροπολίτης της νεοσύστατης Ι.Μητροπόλεως Ν.Ιωνίας και Φιλαδελφείας και ενθρονίζεται στις 2 Ιουνίου 1974.Εργάζεται με ζήλο, αγωνιστικότητα και εμπειρία σε όλους τους τομείς των Ποιμαντικών του καθηκόντων μέχρι την τελευταία του πνοή.

Στις 14 Φεβρουαρίου 1992 Ο Μητροπολίτης Τιμόθεος αναχωρεί για το ταξίδι της Αιωνιότητος. Τον συντροφεύουν τα έργα της αγάπης του και τα δάκρυα των πνευματικών του παιδιών.ΑΙΩΝΙΑ ΣΟΥ Η ΜΝΗΜΗ ΠΟΛΥΣΕΒΑΣΤΕ ΠΑΤΕΡΑ!

Με άπειρη ευγνωμοσύνη και αγάπη

Αρχιμανδρίτης Τιμόθεος Ηλιάκης